

12

2024

ISSN-0207-4710

GÖYƏRÇİN

RAFIQ YUSIFOĞLU

BİZİM ANA DİLİMİZ

Bizim ana dilimiz
Çox qədimdir, uludur.
Mənalarla doludur,
Hikmətlərlə doludur.

Anamın laylaşıyla
Ruhuma hopub bu dil.
Onun şirinliyini
Unutmaq mümkün deyil...

Bu dil həyatım boyu
Ömrümə bəzək olub.
Bu dili unudanın
Arzusu gül tək solub.

Yadların pəncəsinə
Düşəndə obam, elim,
Bizim varlığımızı
Qoruyub ana dilim.

Nağıla, nəsihətə
Odur şirin dad verən.
Xalqımızın varlığına
Dilimdir həyat verən.

Hamımıza əzizdir
Ana dili vətən tək.
Onu qoruyaq gərək,
Onu yaşadaq gərək...

Nə qədər ki, bu xalq var
Dilimiz yaşayacaq.
Dilimiz yaşadıqca,
Elimiz yaşayacaq.

Bilik gücdür, qüvvətdir,
Elm sarsılmaz qüdrətdir,
Ha xərcləşən azalmaz, -
Tükənməyən sərvətdir.

NƏ İSTƏYİR

-Çayları coşub daşdırır, -
Bu yaz bizdən nə istəyir?
İstisi bizi çasdırır, -
Bu yay bizdən nə istəyir?

Yarpağı xəzəl eləyir, -
Payız bizdən nə istəyir?
Üstümüzə qar eləyir, -
Bu qış bizdən nə istəyir?

-Göz oxşayıր nərgiz, süssən,
Lalələr çevrilir közə.
Çiçəkli, gülü yamaclar
Bağışlayır bahar bizə...

Həm həyat, həm təbiətdə
Öz yeri var od-alovun. -
Yayın istisi olmasa
Yetişərmi qarpız, qovun?

Doğrudur, payız gələndə
Yarpaqlar saralır, solur.
Ancaq yazda açan çiçək,
Payızda bol meyvə olur...

Qışın da öz aləmi var
Başı qarlı dağlara bax!
Girib qar yorğan altına
Dincələr anamız torpaq...

Qoca dünya işindədi,
Biri gəlir, biri gedir...
Yaz, yay, payız, qış il boyu
Bir-birini əvəz edir.

Elə meyvə var yaz, payız,
Elə meyvə var yay verir. -
Fəsillər heç nə istəmir,
Hamısı bizə pay verir...

Qişa qar yağır,
Yazda ot qalxır.
Gah qar, gah otla
Örtülür cığır.

İnsan hər şeyə
Diqqətlə baxır. -
Qiş göydən gəlir,
Yaz yerdən çıxır...

ZƏNGƏZUR

Əvvəl-axır üstümüzdən
Xata-bala sovuşacaq.
Şərqi Zəngəzurum, Qərbi
Zəngəzura qovuşacaq...

Çaylarımız gur olacaq,
Axıb, axıb durulacaq.
Şərqi, Qərbi Zəngəzurum,
Əvvəl-axır bir olacaq...

7